

stændig ude af proportioner, så derfor bliver der anledning til under udvalgsarbejdet at stille en lang række spørgsmål angående denne grundlæggende nyorientering, der er i gang med at ske med forvaltningsprincipperne.

Så er jeg blevet gjort opmærksom på – det erkender jeg, det har jeg ikke været opmærksom på selv, da jeg forberedte min ordførertale, for jeg kunne simpelt hen ikke forestille mig, at SF har haft lod og del i de gældende refusionsbestemmelser; det kan jeg forstå at vi har – at der faktisk ligger et forlig på området, hvor min forgænger i 1985 indgik et forlig med den daværende borgerlige regering, så jeg forventer, oven i købet ikke bare i morsomhed, men jeg forventer faktisk seriøst, at ministeren indkalder forligskredsen bag den oprindelige bestemmelse til et møde, inden vi fortsætter behandlingerne her i salen.

Kl. 12.00

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Jeg må med det samme sige, at Enhedslisten betragter dette forslag som helt hen i vejret. Vi har i dag et system, hvor a-kasserne som hovedregel modtager refusion fra staten for udbetalte ydelser. På den anden side modtager a-kasserne ikke refusion, hvis de udbetaler ydelser, som medlemmerne ikke er berettigede til, og den pågældende a-kasse havde nogen mulighed for at undgå fejludbetalingen. Det er rimeligt nok, selv om man nogle gange kan undre sig over, at a-kasserne ikke laver flere fejl, end de gør i betragtning af de efterhånden meget indviklede og bureaukratiske regler på området.

Med lovforslaget vil regeringen nu ændre loven, så a-kasserne ikke skal kunne modtage refusion, selv om eventuelle fejl ikke betyder, at der udbetales penge uretmæssigt. Med andre ord vil a-kassen blive frataget refusion for udbetalte ydelser, selv om det medlem, der modtager ydelsen, også ville være berettiget til den, hvis medlemmet var blevet vejledt korrekt. Statskassen vil simpelt hen få erstatning for et tab, den ikke har haft. Der er således klart tale om, at det er en sanktion, en bøde, som vi har været inde på under debatten.

Begrundelsen for lovforslaget er angiveligt at øge a-kassernes incitament til at administrere korrekt. Til det er kun at sige, at hvis jeg var ansat i en a-kasse, så ville jeg efterhånden være led

og ked af de evindelige beskyldninger fra politisk hold om fejladministration.

Sandheden er, at a-kasserne administrerer lovgivningen på et utrolig højt niveau, som det også er fremgået af diverse undersøgelser. Og hvad angår incitamenterne til at undgå fejl, så er det bedste incitament for a-kasserne, at medlemmerne skal behandles ordentligt og retfærdigt. Er der virkelig nogen, der tror, at a-kasserne i enkelte tilfælde vejleder forkert med deres gode vilje?

Alt i alt må det siges, at forslaget bryder med grundlæggende retsprincipper og må opfattes som helt urimeligt af a-kasserne. Enhedslisten kan altså ikke støtte forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Lovforslaget her indeholder to elementer, nemlig et forslag, der går ud på, at arbejdsløsheds-kasserne fremover ikke skal modtage refusion i forbindelse med forkert udbetalte ydelser, og en præcisering af den nugældende lovgivning, så fejlbehandlinger og fejludbetalinger fremover i større udstrækning end nu vil blive undgået.

Baggrunden er, at arbejdsløsheds-kasser har krav på refusion for alle udgifter til dagpenge og andre ydelser, som kassen udbetaler retmæssigt. Derimod har arbejdsløsheds-kasserne ikke krav på refusion af forkert udbetalte ydelser. Dog finder der i enkelte tilfælde en refusion sted, hvis arbejdsløsheds-kassen ikke ved almindelig påpasselighed kunne have undgået en fejludbetaling. Sådanne tilfælde kan være, hvis medlemmet har løjet over for arbejdsløsheds-kassen, eller hvis arbejdsløsheds-kassen har modtaget forkerte oplysninger fra en anden arbejdsløsheds-kasse.

Over de seneste år har staten i stadig flere tilfælde refunderet fejludbetalinger til a-kasserne, og denne praksis ønsker man med dette lovforslag at gøre op med.

Der er her tale om et relativt teknisk forslag, der ikke har direkte betydning for den enkelte borger og lønmodtager. Lovforslaget vedrører alene spørgsmålet om, hvem der skal afholde udgifterne i forbindelse med fejlbehandlinger i a-kasserne.

Der er dog ét punkt, som jeg vil hæfte mig lidt ved, og som jeg vil gøre opmærksom på, og det er det punkt, som Den Kristelige Fagbevægelse lægger vægt på i deres høringssvar. De